

**Uzasadnienie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych
ustaw**

Stosowanie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, które weszło w życie 1 stycznia 2018 r., wykazało konieczność rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych, w szczególności w zakresie wydawania zgód i przyrzeczeń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych, gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa oraz stosowaniem nowego systemu opłat za usługi wodne.

Dodatkowo, problemem pozostaje brak podstaw prawnych do finansowania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zadań z obszaru gospodarki wodnej.

Projekt ustawy zawiera rozwiązania prawne, sprzyjające obniżaniu rygorów formalnych związanych z postępowaniami administracyjnymi w zakresie udzielania zgód i przyrzeczeń wodnoprawnych. Dodatkowo, projekt ustawy ogranicza wymóg przedkładania danych lub dokumentów, które znajdują się już w posiadaniu organu, sprzyjając redukowaniu barier biurokratycznych oraz skracaniu postępowań administracyjnych prowadzonych w oparciu o proponowane przepisy.

Zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne

1. Celem zmiany art. 16 i 17 ustawy jest rozszerzenie definicji „zakładu”, za który będzie uważany nie tylko podmiot, który wykonuje urządzenia wodne, ale również podmiot ubiegający się o zgodę wodnoprawną lub o udzielenie przyrzeczenia wodnoprawnego. W zakresie odpowiedniego stosowania przepisów ustawy dotyczących urządzeń wodnych w stosunku do infrastruktury liniowej rekomenduje się rozszerzyć stosowanie ustawy do infrastruktury liniowej prowadzonej przez wody powierzchniowe, bez ograniczenia do linii brzegu. Efektem wprowadzonych zmian będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z prowadzeniem infrastruktury liniowej w przypadku braku wyznaczenia linii brzegu i rozszerzenie stosowania ustawy w stosunku do podmiotów ubiegających się o zgodę wodnoprawną i przyrzeczenie wodnoprawne. W proponowanym brzmieniu, ustawa będzie znajdowała zastosowanie także do przypadków urządzeń planowanych, a jeszcze nieistniejących, jak również do przypadków rozbudowy urządzeń istniejących. Do budowli przeciwpowodziowych będą zaliczane również stopnie wodne.

2. Celem zmiany trzeciej jest wprowadzenie zakazu wprowadzania wód opadowych do wód podziemnych oraz zakazu wprowadzania wód opadowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe do ziemi.

3. Celem dodania art. 75a do ustawy jest odpowiednie stosowanie przepisów dotyczących postępowania uzgodnieniowego dla zabudowy i zagospodarowania terenu na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią w przypadku prowadzenia analogicznych postępowań na obszarze pasa technicznego. Efektem proponowanej zmiany będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie.

4. Celem dodania ust. 13a do art. 166 oraz zmiany art. 188 ustawy jest umożliwienie przez właściwy organ Wód Polskich dokonania podziału kosztów związanych z funkcjonowaniem urządzeń wodnych również dla projektowania i wykonywania urządzeń wodnych. W proponowanym brzmieniu, ustawa będzie znajdowała zastosowanie także do przypadków urządzeń planowanych, a jeszcze nieistniejących, jak również do przypadków rozbudowy urządzeń istniejących.

5. Celem zmiany art. 240 ustawy jest przypisanie Krajowemu Zarządowi Gospodarki Wodnej zadań związanych z wydawaniem decyzji o których mowa w art. 343 ust. 6 ustawy oraz pełnieniem przez Prezesa Wód Polskich funkcji wyższego stopnia w rozumieniu kpa. Analogiczna sytuacja dotyczy rekomendowana zmiana polegająca na przypisaniu zarządom zlewni zadań wynikających z postępowania w sprawie wydania decyzji o lokalizacji celu publicznego. Efektem tych zmian będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z przypisaniem kompetencji właściwej jednostce organizacyjnej Wód Polskich.

6. Proponuje się doprecyzowanie przepisów art. 258 ust. 8 oraz 264 ustawy w zakresie możliwości rozporządzania przez Wody Polskie gruntami znajdującymi się poza linią brzegu oraz urządzeniami wodnymi lub ich częściami. Proponuje się również wskazanie wprost, że urządzenia wodne wykonane przez Wody Polskie na gruntach pokrytych śródlądowymi wodami płynącymi stanowią własność Skarbu Państwa. Efektem tej zmiany będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z gospodarowaniem nieruchomościami przez Wody Polskie w tym zakresie.

7. Celem zmiany art. 265 ustawy jest umożliwienie podmiotom, które mają zawarte umowy z Wodami Polskimi kontynuacji umów bez konieczności przeprowadzania przetargu. Proponowana zmiana nie wpłynie na obowiązek uzyskania zgody organu nadzorującego odnośnie do planowanego rozporządzenia nieruchomością, jak również nie zaburzy transparentności procedury. Zmiana będzie skutkowała również utwaleniem wizerunku Wód Polskich jako rzetelnego kontrahenta w dłuższej perspektywie czasu.

8. Celem dodania ust. 16a do art. 272 ustawy jest uzupełnienie regulacji dotyczącej sposobu ustalania zakresu korzystania z usług wodnych przez podmioty obowiązane do ponoszenia opłat za usługi wodne za pobór wód do celów elektrowni wodnych. Proponuje się aby podmiot obowiązany do ponoszenia opłat za usługi wodne za pobór wód do celów elektrowni wodnych przekazywał Wodom Polskim deklaracje kwartalne o ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej. Mając na uwadze, że wysokość tej opłaty jest ustalana jako suma iloczynów jednostkowej stawki opłaty i ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej, wyrażonej w MWh, oraz stawki opłaty i ilości wód podziemnych lub wód powierzchniowych pobranych bezzwrotnie na potrzeby technologiczne, wyrażonej w m³, nieprzeznaczonej wprost do produkcji energii elektrycznej, Wody Polskie dla ustalenia wysokości opłaty muszą dysponować informacją o ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej. Tej informacji nie zapewni planowany system opomiarowania poboru wód. Efektem proponowanej zmiany będzie wprowadzenia bardziej efektywnego systemu poboru opłat za pobór wód do celów elektrowni wodnych.

9. Celem dodania art. 373a do ustawy jest ustalenie minimalnego progu, od którego pobiera się opłatę za usługi wodne. Proponuje się przyjąć zasadę, że opłaty za usługi wodne nie będzie się wnosić, jeżeli jej wysokość ustalona przez Wody Polskie albo wójta, burmistrza lub prezydenta miasta nie przekroczy 20 zł. W takich przypadkach nie będzie obowiązku wysyłania do podmiotów informacji o wysokości opłaty. Kwotę 20 zł przyjęto jako próg opłacalności wysyłania korespondencji w sprawie informacji o wysokości opłaty. Wprowadzenie minimalnego progu wysokości opłaty za usługi wodne podyktowane jest względami ekonomicznymi, gdyż wysokość opłaty stałej za usługi wodne oblicza się wyłącznie na podstawie wydanych pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych. W przypadkach, w których wydane pozwolenia wodnoprawne uprawniają do poboru wód podziemnych w ilości maksymalnie 0,4m³/ godzinę – a zatem poniżej maksymalnie 10m³/dobę, jak również wód powierzchniowych w ilości nieprzekraczającej 0,8m³/godzinę – a zatem poniżej 20m³/dobę, wysokość opłaty za usługi wodne będzie wynosiła około 20 zł. Koszt wysłania informacja za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, koszty wytworzenia i przygotowania informacji oraz wydania decyzji wskutek wniesienia reklamacji, która także jest doręczana za zwrotnym potwierdzeniem odbioru przekroczą koszty realnych przychodów z tytułu usług wodnych. Proponowana regulacja stanowi mutatis mutandis instytucji umorzenia zaległości podatkowej, gdy zachodzi uzasadnione

przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne, która to instytucja jest wyrażoną w przepisach ustawy – Ordynacja podatkowa. Na gruncie ustawy – Prawo wodne w powyższych przypadkach zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że koszty sporządzenia informacji będą przewyższać wpływy z tytułu opłaty stałej za usługi wodne.

10. Celem dodania ust. 1a w art. 278 ustawy wprowadzenie nowej jednostki redakcyjnej do ustawy – Prawo wodne ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych, które powstały w związku z aktualnym brzmieniem przepisu art. 278 ust. 1 oraz zastosowanym w nim wewnątrzustawowym odesłaniem do art. 272 ust. 6. Na gruncie obowiązujących przepisów wątpliwości budzi sposób obliczania opłaty, o której mowa w art. 275 ust. 4, albowiem ogólna zasada obliczania wysokości opłaty za odprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, została wyrażona w ww. art. 278 ust. 1. Przywołana zasada określa sposób obliczania opłaty za wprowadzenie ścieków do wód lub do ziemi, a wysokość opłaty zależy od jednego z czterech wskaźników, przy czym na potrzeby określenia wysokości opłaty uwzględnia się wskaźnik, który powoduje opłatę najwyższą. Analogicznej regulacji brak w przypadku opłaty za usługi wodne za wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków z chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, gdzie katalog wskaźników jest zawężony w stosunku do przepisu art. 272 ust. 6 ustawy - Prawo wodne. Niezbędne jest zatem dodanie nowego przepisu, który pozwoli w sposób zgodny z zasadą ogólną określić wysokość opłaty za usługi wodne za wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków z chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym

11. Celem zmiany art. 397 ustawy jest doprecyzowanie brzmienia przepisów, w sposób umożliwiający podmiotom ubiegającym się o wydanie oceny wodnoprawnej jednoznacznej identyfikacji jednostek organizacyjnych Wód Polskich właściwych w przedmiotowych sprawach. Nowe brzmienie przepisu art. 397 ust. 3 pkt 1 lit b oraz art. 397 ust. 3 pkt 2 ureguluje w sposób jednolity kwestię właściwości zarówno dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej Wód Polskich oraz dyrektorów zarządów zlewni Wód Polskich w sprawach ocen wodnoprawnych poprzez odwołanie do pozwoleń wodnoprawnych przez nich wydawanych. Równocześnie ze względu na katalog działań, które będą wymagały oceny wodnoprawnej niezbędne jest uregulowanie wydawania ocen wodnoprawnych dotyczących utrzymywania wód na poziomie regionalnych zarządów gospodarki wodnej Wód Polskich, co

wynika z podziału zadań Wód Polskich określonego przepisem art. 240 ustawy – Prawo wodne.

12. Celem zmiany art. 400 ustawy jest wydłużenie możliwości wydania pozwolenia wodnoprawnego na 30 lat w przypadku poniesienia znacznych nakładów związanych z projektowaniem, wykonywaniem oraz utrzymywaniem urządzenia wodnego. Efektem tej zmiany będzie zmniejszenie ryzyka gospodarczego związanego z koniecznością odnawiania pozwolenia wodnoprawnego w przypadku kapitałochłonnych inwestycji w urządzenia wodne.

13. Celem zmiany art. 401 ust. 4 ustawy jest zlikwidowanie obowiązków związanych z ogłaszaniem w prasie lokalnej informacji o wszczęciu postępowań w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego. Efektem tej zmiany będzie skrócenie postępowań i zmniejszenie obowiązków administracyjnych przez organy Wód Polskich prowadzące tysiące postępowań administracyjnych w sprawie pozwoleń wodnoprawnych.

14. Celem zmiany art. 411 i art. 412 ustawy jest zobowiązanie organu właściwego w sprawie pozwolenia wodnoprawnego do przeniesienia praw i obowiązków wynikających z udzielonego pozwolenia wodnoprawnego na rzecz następcy prawnego, jeżeli ten podmiot przyjmuje wszystkie warunki określone w pozwoleniu wodnoprawnym. Efektem tej zmiany będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z ustaleniem sposobu postępowania przez organy wydające pozwolenia wodnoprawne w przypadku przeniesienia pozwolenia wodnoprawnego na następcę prawnego podmiotu, który to pozwolenie wodnoprawne uzyskał. Rekomendowanym rozwiązaniem jest ustalenie zasady, że w momencie złożenia wniosku o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego nie udziela się pozwoleń wodnoprawnych w zakresie objętym tym wnioskiem. Dodatkowo, w przypadku wykonywania urządzenia wodnego ze środków publicznych, proponuje się możliwość zwrócenia zakładowi nakładów poniesionych w związku z uczestnictwem w projektowaniu, wykonywaniu lub utrzymywaniu urządzeń wodnych, jeżeli urządzenie wodne nie zostało wykonane z przyczyn niezależnych od zakładu. Efektem tej zmiany będzie zmniejszenie ryzyka gospodarczego związanego z inwestycjami w urządzenia wodne.

15. Celem zmiany art. 552 ustawy jest wprowadzenie regulacji, na podstawie której do dnia 31 grudnia 2020 r. podmioty korzystające z usług wodnych będą obowiązane składać Wodom Polskim oświadczenia. Na podstawie oświadczeń będą ustalone opłaty za usługi wodne. Rekomendowanym rozwiązaniem jest zestawienie informacji niezbędnych do określenia wysokości opłaty zmiennej za korzystanie z usług wodnych. Wprowadzenie tej

regulacji pozwoli w sposób jednoznaczny rozwiązać wszelkie wątpliwości interpretacyjne odnośnie do informacji wykorzystywanych przez Wody Polskie na okoliczność ustalania wysokości opłaty zmiennej za korzystanie z usług wodnych. Jednocześnie znaczna część zakładów korzystających z usług wodnych prowadzi pomiary ilości pobieranych wód oraz ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, czy to w sposób ciągły, czy też okresowy, tym samym posiada dane, które odzwierciedlają rzeczywisty zakres korzystania z usług wodnych. Regulacja może wydawać się dodatkowym obciążeniem dla zakładów, jednakże ma ona na celu ograniczenie ewentualnej ingerencji Wód Polskich w działalność prowadzoną przez zakłady, jak również minimalizację obciążeń, które wiązałyby się m.in. z kontrolą gospodarowania wodami na terenie Zakładów. Przygotowanie przez Wody Polskie wzorów oświadczeń składanych przez Zakłady korzystające z usług wodnych, co będzie skutkowało nie tylko ujednoczeniem zakresu przekazywanych informacji, lecz również pozwoli na poszerzenie wiedzy w zakresie systemu opłat za usługi wodne w zakładach korzystających z tych usług. Projektowana regulacja zapewni również transparentność działań Wód Polskich przy obliczaniu wysokości opłaty za usługi wodne i przekazywaniu zakładom informacji w tym zakresie.

16. Rekomendowana jest zmiana w ustawie - Prawo ochrony środowiska polegająca na poprawnym wprowadzeniu w art. 202 ust. 1, art. 203 ust. 3, art. 208 ust. 1 oraz z art. 211 ust. 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska konsekwencji zmiany art. 181 ust. 1 tej ustawy. Ta zmiana nie została konsekwentnie zastosowana w pozostałych przepisach dotyczących wymogów dla wydawania pozwoleń zintegrowanych w Poś. Efektem tej zmiany będzie umożliwienie w pozwoleniu zintegrowanym określenia warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.

17. Rekomendowana jest zmiana w ustawie - Prawo ochrony środowiska polegająca na przywróceniu w art. 400a ustawy - Prawo ochrony środowiska podstaw prawnych do finansowania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zadań z obszaru gospodarki wodnej. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zgodnie z art. 299 ust. 3 ustawy - Prawo wodne jest beneficjentem 90% wpływów za opłat za usługi wodne za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi oraz opłat podwyższonych z tego tytułu. Mając więc na względzie, że Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest zasilany istotnym potencjałem finansowym generowanym przez gospodarkę wodną, należy uznać za zasadne przywrócenie uchylonych z dniem 1 stycznia

2018 r. podstaw prawnych do finansowania przez ten Fundusz zadań podejmowanych w obszarze gospodarki wodnej, obejmujących w szczególności dofinansowywanie działalności państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej, a także realizacji zadań modernizacyjnych i inwestycyjnych, służących gospodarce wodnej.

17. Rekomendowane jest dodanie przepisu przejściowego określającego właściwość wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej do dokonania zwrotu gminom utraconych dochodów z tytułu podatków od nieruchomości od gruntów pod wodami powierzchniowymi płynącymi jezior oraz gruntów zajętych pod sztuczne zbiorniki wodne za 2017 r. Efektem wprowadzonej zmiany będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie.

Zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska

Celem zmian proponowanych w ustawie - Prawo ochrony środowiska przepisami art. 2 pkt 1-4 jest konieczność poprawnego wprowadzenia w art. 202 ust. 1, art. 203 ust. 3, art. 208 ust. 1 oraz z art. 211 ust 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska konsekwencji zmiany art. 181 ust. 1 tej ustawy. Ta zmiana nie została konsekwentnie zastosowana w pozostałych przepisach dotyczących wymogów dla wydawania pozwoleń zintegrowanych w Poś. Bez zmiany art. 202 ust. 1, art. 208 ust. 1 oraz art. 211 ust. 1 organ wydający pozwolenie zintegrowane nie będzie mógł zastosować wymogów określonych dla pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Biorąc pod uwagę fakt, że pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi nie jest wymagane w przypadku obowiązku posiadania pozwolenia zintegrowanego, brak zmian wyżej wskazanych przepisów spowoduje brak możliwości ustalania warunków dla emisji ścieków do wód lub do ziemi w ramach pozwolenia zintegrowanego.

Celem zmian proponowanych w ustawie - Prawo ochrony środowiska przepisami art. 2 pkt 5 i 6, jest przywrócenie w art. 400a ustawy - Prawo ochrony środowiska podstaw prawnych do finansowania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zadań z obszaru gospodarki wodnej. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zgodnie z art. 299 ust. 3 ustawy - Prawo wodne jest beneficjentem 90% wpływów za opłat za usługi wodne za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi oraz opłat podwyższonych z tego tytułu. Mając więc na względzie, że Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest zasilany istotnym potencjałem finansowym

generowanym przez gospodarkę wodną, należy uznać za zasadne przywrócenie uchylonych z dniem 1 stycznia 2018 r. podstaw prawnych do finansowania przez ten Fundusz zadań podejmowanych w obszarze gospodarki wodnej, obejmujących w szczególności dofinansowywanie działalności państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej, a także realizacji zadań modernizacyjnych i inwestycyjnych, służących gospodarce wodnej.

Zmiany ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych

Proponuje się zmienić art. 2 ustawy poprzez dodanie do zakresu definicji budowli przeciwpowodziowej „stopni wodnych”. Uzasadnieniem zmiany jest doprecyzowanie zakresu tych jednobrzmiących definicji w celu wykluczenia potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych co do tego, czy stopnie wodne są budowlami przeciwpowodziowymi.

Notyfikacja

Projekt rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), nie wymaga notyfikacji.

Lobbing

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r., poz. 248) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Zgodność z prawem UE

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Wejście w życie

Zakłada się, że ustawa wejdzie w życie w II kwartale 2018 r.

Ważny interes państwa, przejawiający się również w ochronie praw podmiotów, które na mocy przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, działały zgodnie z literą prawą i mają uzasadnione oczekiwania odnośnie do terminowego zakończenia spraw wszczętych i niezakończonych przez właściwe rzeczowo i miejscowo organy, wymaga wejścia w życie tej części regulacji z mocą wsteczną, a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

<p>Nazwa projektu: Ustawa o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anna Moskwa, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mateusz Sztobryn, Naczelnik Wydziału Prawno-organizacyjnego, Departament Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej, Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej tel. 22 583 85 87, email: mateusz.sztobryn@mgm.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 14.03.2018 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac Rady Ministrów UD359</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Stosowanie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, które weszło w życie 1 stycznia 2018 r., wykazało konieczność rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych w zakresie definicji „zakładu” oraz zakresu przedmiotowego definicji urządzeń wodnych oraz budowli przeciwpowodziowych.
2. W związku ze zmianą definicji ścieków, dokonaną w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w ramach której nie mieszczą się wody opadowe, zidentyfikowano brak zakazu bezpośredniego wprowadzania wód opadowych do wód podziemnych lub do ziemi, gdy wody opadowe zawierają substancje szczególnie szkodliwe.
3. Stosowanie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne spowodowało wątpliwości interpretacyjne związane z postępowaniem uzgodnieniowym w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego w pasie technicznym.
4. Problemem pozostaje zbyt wąskie ujęcie możliwości dokonania podziału kosztów związanych z funkcjonowaniem urządzeń wodnych, które dotyczy wyłącznie ich utrzymywania, bez możliwości dokonania podziału takich kosztów związanych z projektowaniem i wykonywaniem urządzeń wodnych.
5. Istotne jest doprecyzowanie przepisu określającego zadania Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w zakresie decyzji zakazującej korzystania z wód w przypadku braku pozwolenia wodnoprawnego (art. 343 ust. 6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne) oraz pełnienia przez Prezesa Wód Polskich funkcji organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego. Analogiczna sytuacja dotyczy zadań zarządów zlewni w zakresie doprecyzowania zadań wynikających z wykonywania funkcji organu właściwego w sprawach melioracji wodnych w postępowaniu uzgodnieniowym w sprawie wydania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego.
6. Konieczne jest doprecyzowanie przepisów umożliwiających rozporządzanie nieruchomościami, które nie są gruntami pod wodami, przez Wody Polskie oraz przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej. Doprecyzowanie jest również wskazane w przypadku określenia własności urządzeń wodnych na gruntach pokrytych śródlądowymi wodami płynącymi, w stosunku do których Wody Polskie wykonują prawa właścicielskie Skarbu Państwa.
7. Problemem pozostaje brak możliwości kontynuacji umów bez przeprowadzania przetargu w sytuacji, w której w szczególności jest zawierana kolejna umowa na czas oznaczony z podmiotem wyłonionym w drodze przetargu lub z podmiotem, z którym zawarto umowę na czas oznaczony przed dniem wejścia w życie ustawy.
8. Problemem pozostaje możliwość naliczenia opłaty za pobór wód do celów elektrowni wodnych bez podstawy prawnej zobowiązującej do przekazywania informacji o ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej.
9. Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne nie przewiduje możliwości wydania pozwolenia wodnoprawnego na okres dłuższy niż 20 lat, nawet w przypadku poniesienia znacznych nakładów związanych z projektowaniem, wykonywaniem oraz utrzymywaniem urządzenia wodnego.
10. Problemem pozostaje wydłużanie postępowań w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego poprzez obowiązek

zawiadomienia o wszczęciu postępowania w prasie lokalnej.

11. Konieczne jest również doprecyzowanie przepisów określających możliwość przeniesienia praw i obowiązków wynikających z pozwolenia wodnoprawnego na następcę prawnego podmiotu, który to pozwolenie uzyskał.

12. Problemem pozostaje brak dostatecznych gwarancji dla podmiotu, który uzyskał przyrzeczenie wydania pozwolenia wodnoprawnego, w szczególności jeżeli urządzenie wodne będzie wykonywane ze środków publicznych.

13. Ze względu na wprowadzenie nowego systemu opłat za usługi wodne, który odbiega od dotychczas obowiązującego systemu opłat za korzystanie ze środowiska, celowe jest wprowadzenie regulacji, która będzie zbliżona do dotychczas obowiązującej, a zatem znanej podmiotom ponoszącym opłaty za korzystanie ze środowiska, z jednoczesnym uwzględnieniem zakresu nowego systemu opłat.

14. Problemem jest brak progu kwotowego, od którego jest uzależniony obowiązek wniesienia opłaty za usługi wodne.

15. Bez zmiany art. 202 ust. 1, art. 208 ust. 1 oraz art. 211 ust. 1 z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska organ wydający pozwolenie zintegrowane nie będzie mógł zastosować wymogów określonych dla pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Biorąc pod uwagę fakt, że pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi nie jest wymagane w przypadku obowiązku posiadania pozwolenia zintegrowanego, brak zmian wyżej wskazanych przepisów spowoduje brak możliwości ustalania warunków dla emisji ścieków do wód lub do ziemi w ramach pozwolenia zintegrowanego.

16. Problemem pozostaje brak podstaw prawnych do finansowania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zadań z obszaru gospodarki wodnej.

17. Problemem pozostają wątpliwości interpretacyjne w zakresie określenia, który podmiot powinien dokonywać zwrotu gminom utraconych dochodów z tytułu podatku od nieruchomości od gruntów pod wodami powierzchniowymi płynącymi jezior oraz gruntów zajętych pod sztuczne zbiorniki wodne.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Rekomendowanym rozwiązaniem jest rozszerzenie definicji „zakładu”, za który będzie uważany nie tylko podmiot, który wykonuje urządzenia wodne, ale również podmiot ubiegający się o zgodę wodnoprawną lub o udzielenie przyrzeczenia wodnoprawnego. W zakresie odpowiedniego stosowania przepisów ustawy dotyczących urządzeń wodnych w stosunku do infrastruktury liniowej rekomenduje się rozszerzyć stosowanie ustawy do infrastruktury liniowej prowadzonej przez wody powierzchniowe, bez ograniczenia do linii brzegu. Efektem wprowadzonych zmian będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z prowadzeniem infrastruktury liniowej w przypadku braku wyznaczenia linii brzegu i rozszerzenie stosowania ustawy w stosunku do podmiotów ubiegających się o zgodę wodnoprawną i przyrzeczenie wodnoprawne. W proponowanym brzmieniu, ustawa będzie znajdowała zastosowanie także do przypadków urządzeń planowanych, a jeszcze nieistniejących, jak również do przypadków rozbudowy urządzeń istniejących. Do budowli przeciwpowodziowych będą zaliczane również stopnie wodne.

2. Rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie zakazu wprowadzania wód opadowych do wód podziemnych oraz zakazu wprowadzania wód opadowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe do ziemi.

3. Rekomendowanym rozwiązaniem jest odpowiednie stosowanie przepisów dotyczących postępowania uzgodnieniowego dla zabudowy i zagospodarowania terenu na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią w przypadku prowadzenia analogicznych postępowań na obszarze pasa technicznego. Efektem proponowanej zmiany będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie.

4. Rekomendowanym rozwiązaniem jest umożliwienie przez właściwy organ Wód Polskich dokonania podziału kosztów związanych z funkcjonowaniem urządzeń wodnych również dla projektowania i wykonywania urządzeń wodnych. W proponowanym brzmieniu, ustawa będzie znajdowała zastosowanie także do przypadków urządzeń planowanych, a jeszcze nieistniejących, jak również do przypadków rozbudowy urządzeń istniejących.

5. Rekomendowanym rozwiązaniem jest przypisanie Krajowemu Zarządowi Gospodarki Wodnej zadań związanych z wydawaniem decyzji o których mowa w art. 343 ust. 6 ustawy oraz pełnieniem przez Prezesa Wód Polskich funkcji wyższego stopnia w rozumieniu kpa. Analogiczna sytuacja dotyczy rekomendowana zmiana polegająca na przypisaniu zarządom zlewni zadań wynikających z postępowania w sprawie wydania decyzji o lokalizacji celu publicznego. Efektem tych zmian będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z przypisaniem kompetencji właściwej jednostce organizacyjnej Wód Polskich.

6. Rekomendowanym rozwiązaniem jest doprecyzowanie przepisów art. 264 ustawy w zakresie możliwości rozporządzania

przez Wody Polskie gruntami znajdującymi się poza linią brzegu oraz urządzeniami wodnymi lub ich częściami. Proponuje się również wskazanie wprost, że urządzenia wodne wykonane przez Wody Polskie na gruntach pokrytych śródlądowymi wodami płynącymi stanowią własność Skarbu Państwa. Efektem tej zmiany będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z gospodarowaniem nieruchomościami przez Wody Polskie w tym zakresie.

7. Rekomendowanym rozwiązaniem jest umożliwienie podmiotom, które mają zawarte umowy z Wodami Polskimi kontynuacji umów bez konieczności przeprowadzania przetargu. Proponowana zmiana nie wpłynie na obowiązek uzyskania zgody organu nadzorującego odnośnie do planowanego rozporządzenia nieruchomością, jak również nie zaburzy transparentności procedury. Zmiana będzie skutkowała również utrwaleniem wizerunku Wód Polskich jako rzetelnego kontrahenta w dłuższej perspektywie czasu.

8. Rekomendowanym rozwiązaniem jest uzupełnienie regulacji dotyczącej sposobu ustalania zakresu korzystania z usług wodnych przez podmioty obowiązane do ponoszenia opłat za usługi wodne za pobór wód do celów elektrowni wodnych. Proponuje się aby podmiot obowiązany do ponoszenia opłat za usługi wodne za pobór wód do celów elektrowni wodnych przekazywał Wodom Polskim deklaracje kwartalne o ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej. Mając na uwadze, że wysokość tej opłaty jest ustalana jako suma iloczynów jednostkowej stawki opłaty i ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej, wyrażonej w MWh, oraz stawki opłaty i ilości wód podziemnych lub wód powierzchniowych pobranych bezzwrotnie na potrzeby technologiczne, wyrażonej w m³, nieprzeznaczonej wprost do produkcji energii elektrycznej, Wody Polskie dla ustalenia wysokości opłaty muszą dysponować informacją o ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej. Tej informacji nie zapewni planowany system opomiarowania poboru wód. Efektem proponowanej zmiany będzie wprowadzenia bardziej efektywnego systemu poboru opłat za pobór wód do celów elektrowni wodnych.

9. Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydłużenie możliwości wydania pozwolenia wodnoprawnego na 30 lat w przypadku poniesienia znacznych nakładów związanych z projektowaniem, wykonywaniem oraz utrzymywaniem urządzenia wodnego. Efektem tej zmiany będzie zmniejszenie ryzyka gospodarczego związanego z koniecznością odnawiania pozwolenia wodnoprawnego w przypadku kapitałochłonnych inwestycji w urządzenia wodne.

10. Rekomendowanym rozwiązaniem jest zlikwidowanie obowiązków związanych z ogłaszaniem w prasie lokalnej informacji o wszczęciu postępowań w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego. Efektem tej zmiany będzie skrócenie postępowań i zmniejszenie obowiązków administracyjnych przez organy Wód Polskich prowadzące tysiące postępowań administracyjnych w sprawie pozwoleń wodnoprawnych.

11. Rekomendowanym rozwiązaniem jest doprecyzowanie przepisu art. 411 ustawy poprzez zobowiązanie organu właściwego w sprawie pozwolenia wodnoprawnego do przeniesienia praw i obowiązków wynikających z udzielonego pozwolenia wodnoprawnego na rzecz następcy prawnego, jeżeli ten podmiot przyjmuje wszystkie warunki określone w pozwoleniu wodnoprawnym. Efektem tej zmiany będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych związanych z ustaleniem sposobu postępowania przez organy wydające pozwolenia wodnoprawne w przypadku przeniesienia pozwolenia wodnoprawnego na następcę prawnego podmiotu, który to pozwolenie wodnoprawne uzyskał.

12. Rekomendowanym rozwiązaniem jest ustalenie zasady, że w momencie złożenia wniosku o udzielenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego nie udziela się pozwoleń wodnoprawnych w zakresie objętym tym wnioskiem. Dodatkowo, w przypadku wykonywania urządzenia wodnego ze środków publicznych, proponuje się możliwość zwrócenia zakładowi nakładów poniesionych w związku z uczestnictwem w projektowaniu, wykonywaniu lub utrzymywaniu urządzeń wodnych, jeżeli urządzenie wodne nie zostało wykonane z przyczyn niezależnych od zakładu. Efektem tej zmiany będzie zmniejszenie ryzyka gospodarczego związanego z inwestycjami w urządzenia wodne.

13. Rekomendowane jest wprowadzenie regulacji, na podstawie której do dnia 31 grudnia 2020 r. podmioty korzystające z usług wodnych będą obowiązane składać Wodom Polskim oświadczenia. Na podstawie oświadczeń będą ustalone opłaty za usługi wodne. Rekomendowanym rozwiązaniem jest zestawienie informacji niezbędnych do określenia wysokości opłaty zmiennej za korzystanie z usług wodnych. Wprowadzenie tej regulacji pozwoli w sposób jednoznaczny rozwiązać wszelkie wątpliwości interpretacyjne odnośnie do informacji wykorzystywanych przez Wody Polskie na okoliczność ustalania wysokości opłaty zmiennej za korzystanie z usług wodnych. Jednocześnie znaczna część zakładów korzystających z usług wodnych prowadzi pomiary ilości pobieranych wód oraz ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, czy to w sposób ciągły, czy też okresowy, tym samym posiada dane, które odzwierciedlają rzeczywisty zakres korzystania z usług wodnych. Regulacja może wydawać się dodatkowym obciążeniem dla zakładów, jednakże ma ona na celu ograniczenie ewentualnej ingerencji Wód Polskich w działalność prowadzoną przez zakłady, jak również minimalizację obciążeń, które wiązałyby się m.in. z kontrolą gospodarowania wodami na terenie Zakładów. Przygotowanie przez Wody Polskie wzorów oświadczeń składanych przez Zakłady korzystające z usług wodnych, co będzie skutkowało nie tylko ujednocnieniem zakresu przekazywanych informacji, lecz również pozwoli na poszerzenie wiedzy w zakresie systemu opłat za usługi wodne w zakładach korzystających z tych usług. Projektowana regulacja zapewni również transparentność działań Wód Polskich

przy obliczaniu wysokości opłaty za usługi wodne i przekazywaniu zakładom informacji w tym zakresie.

14. Proponuje się przyjąć zasadę, że opłaty za usługi wodne nie będzie się wnosić, jeżeli jej wysokość ustalona przez Wody Polskie albo wójta, burmistrza lub prezydenta miasta nie przekroczy 20 zł. W takich przypadkach nie będzie obowiązku wysyłania do podmiotów informacji o wysokości opłaty. Kwotę 20 zł przyjęto jako próg opłacalności wysyłania korespondencji w sprawie informacji o wysokości opłaty. Wprowadzenie minimalnego progu wysokości opłaty za usługi wodne podyktowane jest względami ekonomicznymi, gdyż wysokość opłaty stałej za usługi wodne oblicza się wyłącznie na podstawie wydanych pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych. W przypadkach, w których wydane pozwolenia wodnoprawne uprawniają do poboru wód podziemnych w ilości maksymalnie 0,4m³/ godzinę – a zatem poniżej maksymalnie 10m³/dobę, jak również wód powierzchniowych w ilości nieprzekraczającej 0,8m³/godzinę – a zatem poniżej 20m³/dobę, wysokość opłaty za usługi wodne będzie wynosiła około 20 zł. Koszt wysłania informacji za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, koszty wytworzenia i przygotowania informacji oraz wydania decyzji wskutek wniesienia reklamacji, która także jest doręczana za zwrotnym potwierdzeniem odbioru przekroczą koszty realnych przychodów z tytułu usług wodnych. Proponowana regulacja stanowi mutatis mutandis instytucji umorzenia zaległości podatkowej, gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne, która to instytucja jest wyrażoną w przepisach ustawy – Ordynacja podatkowa. Na gruncie ustawy – Prawo wodne w powyższych przypadkach zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że koszty sporządzenia informacji będą przewyższać wpływy z tytułu opłaty stałej za usługi wodne.

15. Rekomendowana jest zmiana w ustawie - Prawo ochrony środowiska polegająca na poprawnym wprowadzeniu w art. 202 ust. 1, art. 203 ust. 3, art. 208 ust. 1 oraz z art. 211 ust. 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska konsekwencji zmiany art. 181 ust. 1 tej ustawy. Ta zmiana nie została konsekwentnie zastosowana w pozostałych przepisach dotyczących wymogów dla wydawania pozwoleń zintegrowanych w Poś. Efektem tej zmiany będzie umożliwienie w pozwoleniu zintegrowanym określenia warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.

16. Rekomendowana jest zmiana w ustawie - Prawo ochrony środowiska polegająca na przywróceniu w art. 400a ustawy - Prawo ochrony środowiska podstaw prawnych do finansowania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zadań z obszaru gospodarki wodnej. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zgodnie z art. 299 ust. 3 ustawy - Prawo wodne jest beneficjentem 90% wpływów za opłat za usługi wodne za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi oraz opłat podwyższonych z tego tytułu. Mając więc na względzie, że Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest zasilany istotnym potencjałem finansowym generowanym przez gospodarkę wodną, należy uznać za zasadne przywrócenie uchylonych z dniem 1 stycznia 2018 r. podstaw prawnych do finansowania przez ten Fundusz zadań podejmowanych w obszarze gospodarki wodnej, obejmujących w szczególności dofinansowywanie działalności państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej, a także realizacji zadań modernizacyjnych i inwestycyjnych, służących gospodarce wodnej.

17. Rekomendowane jest dodanie przepisu przejściowego określającego właściwość wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej do dokonania zwrotu gminom utraconych dochodów z tytułu podatków od nieruchomości od gruntów pod wodami powierzchniowymi płynącymi jezior oraz gruntów zajętych pod sztuczne zbiorniki wodne za 2017 r. Efektem wprowadzonej zmiany będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie	1	Art. 397 ust. 1 Prawo wodne	Wody Polskie będą występowały zarówno jako organ, który wydaje zgody oraz przyrzeczenia wodnoprawne oraz podmiot wnioskujący o wydanie zgód lub przyrzeczeń wodnoprawnych. Gospodarowanie mieniem związanymi z gospodarką wodną. Pobór opłat za usługi wodne.
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	1	Art. 397 ust. 2 ustawy – Prawo wodne	Wydawanie zgód oraz przyrzeczeń wodnoprawnych dla Wód Polskich

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	1	Art. 400a ustawy – Prawo ochrony środowiska	Możliwość finansowania przez NFOŚiGW inwestycji z zakresu gospodarki wodnej oraz finansowania służb podległych ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej
Podmioty zamierzające realizować inwestycje w zakresie budowy lub modernizacji urządzeń wodnych	Wielkość trudna do oszacowania		W obecnym brzmieniu ustawa koncentruje się na urządzeniach wodnych istniejących, a dotychczasowe rozwiązania legislacyjne stwarzają właściwym organom możliwość szerokiego określania warunków i zakresu korzystania z takich urządzeń wodnych. Z kolei, w proponowanym brzmieniu, Ustawa będzie znajdowała zastosowanie także do przypadków urządzeń planowanych, a jeszcze nieistniejących, jak również do przypadków rozbudowy urządzeń istniejących.
Elektrownie wodne	Ok. 800	dane URE	Przekazywanie Wodom Polskim deklaracji kwartalnych o ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w obiekcie energetyki wodnej
Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej	16	Art. 400 ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska	Zwrot gminom utraconych dochodów z tytułu podatków od nieruchomości od gruntów pod wodami powierzchniowymi płynącymi jezior oraz gruntów zajętych pod sztuczne zbiorniki wodne za 2017 r.
Podmioty obowiązane do ponoszenia opłat za usługi wodne	Wielkość trudna do oszacowania		Do dnia 31 grudnia 2020 r. podmioty korzystające z usług wodnych będą obowiązane składać Wodom Polskim oświadczenia, w szczególności o ilości pobranych wód podziemnych lub wód powierzchniowych, na podstawie których będą ustalone opłaty za usługi wodne.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.), projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny oraz dodatkowo w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

Z uwagi na istotę projektu oraz jego niezbędność w zakresie pilnego wyjaśnienia wątpliwości interpretacyjnych związanych z wejściem w życie 1 stycznia 2018 r. – Prawo wodne, projekt jest realizowany w trybie przyspieszonym.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych projekt nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, reprezentatywne organizacje pracodawców i związków zawodowych, Radę Dialogu

Społecznego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2018 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
NFOŚiGW		213	213	213	213	213	213	213	213	213	213	213	2130 mln zł
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
NFOŚiGW		-213	-213	-213	-213	-213	-213	-213	-213	-213	-213	-213	-2130 mln zł

Źródła finansowania

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zgodnie z art. 299 ust. 3 ustawy - Prawo wodne jest beneficjentem 90% wpływów za opłat za usługi wodne za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi oraz opłat podwyższonych z tego tytułu.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

-

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz rodziny, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Ze względu na wprowadzenie od 1 stycznia 2018 r. nowego systemu opłat za usługi wodne, który odbiega od dotychczas obowiązującego systemu opłat za korzystanie ze środowiska, celowe jest wprowadzenie regulacji, która będzie zbliżona do dotychczas obowiązującej, a zatem znanej podmiotom ponoszącym opłaty za korzystanie ze środowiska, z jednoczesnym uwzględnieniem zakresu nowego systemu opłat. Projektowana regulacja pozwoli przybliżyć podmiotom ponoszącym opłaty za usługi wodne zasady funkcjonowania nowego systemu opłat, umożliwi jednocześnie określenie rzeczywistych wielkości w szczególności w zakresie poboru wód podziemnych lub powierzchniowych, czy też odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, bez nadmiernej ingerencji w działalność zakładów, chociażby na okoliczność przeprowadzania kontroli gospodarowania wodami, co będzie skutkowało przekazywaniem informacji o wysokości opłaty zmiennej w sposób zgodny ze stanem faktycznym.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						

	(dodaj/usuń)	-
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	-
	(dodaj/usuń)	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Regulacja może wydawać się dodatkowym obciążeniem dla zakładów, jednakże ma ona na celu ograniczenie ewentualnej ingerencji Wód Polskich w działalność prowadzoną przez zakłady, jak również minimalizację obciążeń, które wiązałyby się m.in. z kontrolę gospodarowania wodami na terenie Zakładów. Przygotowanie przez Wody Polskie wzorów oświadczeń składanych przez Zakłady korzystające z usług wodnych, co będzie skutkowało nie tylko ujednoczeniem zakresu przekazywanych informacji, lecz również pozwoli na poszerzenie wiedzy w zakresie systemu opłat za usługi wodne w zakładach korzystających z tych usług. Projektowana regulacja zapewni również transparentność działań Wód Polskich przy obliczaniu wysokości opłaty za usługi wodne i przekazywaniu zakładom informacji w tym zakresie.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Projekt ustawy zawiera nowoczesne rozwiązania prawne, sprzyjające obniżaniu rygorów formalnych związanych z postępowaniami administracyjnymi. W szczególności dopuszcza przenoszenie przyrzeczenia wydania pozwolenia wodnoprawnego, jeżeli podmiot przejmujący przyjmuje wszystkie warunki określone w tym pozwoleniu, co pozwala uniknąć wielokrotnego prowadzenia postępowań o tym samym zakresie. Dodatkowo, projekt ustawy ogranicza wymóg przedkładania danych lub dokumentów, które znajdują się już w posiadaniu organu, sprzyjając redukowaniu barier biurokratycznych oraz skracaniu postępowań administracyjnych prowadzonych w oparciu o proponowane przepisy.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☒ mienie państwowe	☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Umożliwienie podmiotom, które mają zawarte umowy z Wodami Polskimi kontynuacji umów bez konieczności przeprowadzania przetargu.

Rozporządzenia mieniem związanym z gospodarką wodną, z wyjątkiem gruntów pokrytych wodami, będzie można rozporządzać w drodze bezprzetargowej jeżeli:

- 1) jest zawierana kolejna umowa na czas oznaczony z podmiotem wyłonionym w drodze przetargu lub z podmiotem, z którym zawarto umowę na czas oznaczony przed dniem wejścia w życie ustawy,
- 2) jest zawierana umowa na czas oznaczony nie dłuższy niż 6 miesięcy, z podmiotem prowadzącym działalność o charakterze sezonowym lub okolicznościowym;
- 3) jest zawierana umowa dzierżawy z właścicielem nieruchomości przylegającej do nieruchomości, o których mowa w art. 261 ust. 1, z przeznaczeniem na poszerzenie istniejącej działki siedliskowej;
- 4) jest zawierana umowa dotycząca przeznaczenia nieruchomości na cele rolne.

Proponowana zmiana nie wpłynie na obowiązek uzyskania zgody organu nadzorującego odnośnie do planowanego rozporządzenia nieruchomością, jak również nie zaburzy transparentności

procedury. Zmiana będzie skutkowała również utrwaleniem wizerunku Wód Polskich jako rzetelnego kontrahenta w dłuższej perspektywie czasu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie w II kwartale 2018 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi w ramach ewaluacji efektów realizacji ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak